Sanayi İşçileri Bülteni 14

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 339
Fiyat 25 YKr. Ağustos 2008

Sanayi işçisi zam furyasına karşı patronlara son sözünü söylemelidir!

Sİ-DER kampanyası güçlenerek sürüyor!

İnsanca yaşam için ücretlerimize ek zam talep ediyoruz!

Ardarda yapılan zamlar geçim yükümüzü daha da ağırlaştırıyor. Bizlere açlık sınırının altında sefil bir yaşamı reva görenler bir de dalga geçercesine ekmeğe, suya, elektriğe, doğalgaza, ev kiralarına ve ulaşıma zam yapıyorlar. Temmuz zamları geçtiğimiz günlerde açıklandı. Patronlar ve onların uşağı hükümet bizlere bir kez daha sefalet içinde yaşamayı dayattı.

Adana Sanayi İşçileri Derneği olarak, sermayenin artan saldırılarına ve yapılan zamlarla işçi ve emekçilerin hayatının iyice yaşanmaz hale getirilmesine karşı bir kampanya faaliyeti örme kararı aldık. İşçi ve emekçilerin tepkisini açığa çıkarmak ve örgütlü bir güce dönüştürmek hedefiyle planlanan kampanyayı **"Zamlar geri çekilsin! İnsanca bir yaşam istiyoruz!"** şiarıyla örgütlüyoruz.

Adana Sanayi İşçileri Derneği olarak, sermayenin artan saldırılarına ve yapılan zamlara karşı örgütlenen kampanyada bülten ve bildirilerin işçilere ulaştırılmasından imza stantlarının açılmasına kadar farklı araçlar kullanıyoruz.

Kampanya kapsamında yerel bildirilerin dağıtılmasının ardından geçtiğimiz hafta Sİ-DER Bülteni'nin yaygın dağıtımıyla çalışmalarımız devam etti. Özellikle son zam furyasının ve bu zamlar karşısında yapılması gerekenlerin tartışıldığı bültenin son sayısı işçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Bülten dağıtımının ardından öğle saatlerinde sanayide işçilerin bulunduğu kahve, çay ocakları ve işçilerin oturup dinlendikleri yerlere giderek işçilerle dernek ve kampanyamız üzerine konuştuk. Bu esnada işçilerle birebir konuşma ve kendimizi ve çalışmamızı daha doğrudan anlatma şansı bulduk. Bu yanıyla yaygın bülten dağıtımından daha etkin sonuçlar almayı başardık.

Kampanya çalışmamız, bu hafta da yerelde çıkardığımız bildirilerin kullanımıyla devam etti. **"Sanayi işçisi zam furyasına karşı sanayi patronlarına karşı sözünü söylemeli! Ücretlere ek zam talep ediyoruz"** şiarıyla hazırlanan bildirilerimizi

11 Ağustos sabahı sanayi girişinde işçilere ulaştırdık. Sanayiye kampanya dolayısıyla daha sık ve farklı araçları da kullanarak gitmeye başlamamız daha önceden bizi tanıyan işçilerle daha güçlü bir ilişki kurmamızı da sağladı.

Hafta başında yapılan bildiri dağıtımının ardından yine sanayi kapısındaydık. Kampanya dâhilinde bülten ve bildirilerimize eşlik edecek şekilde planladığımız imza kampanyamızı daha etkin bir şekilde işçilere ulaştırmak için bu kez sanayi girişinde imza standı açtık. Stand başında yüzlerce işçiyle birebir konuşarak kampanyamızı ve amaçlarımızı anlattık. İşçilerin tepkisi beklediğimizden de iyiydi. Birçok işçi bu zamlar karşısında yaşamanın mümkün olmadığını, artık bir araya gelerek bir şeyler yapılması gerektiğini dile getirerek imza attılar. Ayrıca yerel olarak hazırladığımız **"Yoksulluk sınırı 2.300, açlık sınırı 775 YTL, asgari ücret 456.71 YTL. İnsanca yaşam için ücretlerimize ek zam talep ediyoruz!"** şiarlı afişlerimizi sanayi içine yaygın olarak yaptık.

Kampanyamızı önümüzdeki günlerde imza çalışması olarak sürdüreceğiz. Çalışmamız gerek yerel gerekse de merkezi birçok aracın kullanılmasıyla devam edecek.

Adana Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER)

Zamlar geri çekilsin!

İnsanca bir yaşam istiyoruz!

Temmuz zamları geçtiğimiz ay açıklandı. Patronlar ve onların uşağı hükümet yetkilileri kendi yasalarını bile çiğneyerek bizlere bir kez daha açlık sınırının altında sefalet içinde yaşamayı dayatıyorlar. Onlar kendi yasalarını çiğniyorlar. Çünkü onlar için yasalar birer kâğıt parçası. Ancak biz işçiler yan yana gelip tek vücut olduğumuzda kendi yasalarımızı koyacağız.

İçerisinden geçtiğimiz günlerde ardı ardına yapılan zamlar geçim yükümüzü daha da ağırlaştırıyor. Bizlere açlık sınırının altında sefalet yaşamını reva görenler, bir de bizimle dalga geçer gibi ekmeğe, suya, elektriğe, doğalgaza, ev kiralarına ve ulaşıma zam yapıyorlar. Bu zamlarla ve aldığımız sefalet ücretleriyle yaşamak olanaksız. Peki, sırtımızdan zenginliklerine zenginlik katanlar, bizleri gece-gündüz fabrikalarda sağlığımızı kaybetme pahasına çalıştıranlar, bunca emeğimiz ve alınterimize rağmen neden bizlere sefaleti layık görüyorlar? Neden sanayilerde ömrümüzü tüketirken hakkımız olanı alamıyoruz? Neden her geçen gün yeni bir hakkımıza göz dikiyorlar. Neden bizim canımız onlar için bu kadar ucuz? Çünkü patronlar ve onların sözcüleri, aşırı kâr hırsına ve acımasız sömürüye dayalı kapitalist sistemin hizmetkârları. Bütün bu sömürü ve haksızlığın asıl nedeni biz işçilerin örgütsüzlüğü. Biz örgütsüz olduğumuz için ekonomik krizin bedelini zamlarla bize ödettiriyorlar. Biz örgütsüz olduğumuz için sosyal haklarımız ve çocuklarımızın geleceği çalınıyor.

Yıllardır ekonominin "iyiye gittiği"ni, biraz daha dişimizi sıkmamız gerektiğini söyleyenler, bizlerden fedakârlık bekleyenler, "tek haneli enflasyon" masallarıyla gözümüzü boyamak isteyenler bu palavraları sessiz sedasız terketmek zorunda kalıyorlar. Dünyayı saran ekonomik kriz nedeniyle "ülkenin zor günlerden geçtiği " vb. söylemlerle bizlerden fedakârlık bekliyorlar. Başta emeklilik ve sağlık hakkı olmak üzere bir dizi temel hakkımızı gaspederek paralı hale getirenler, yeni zam dalgasıyla boynumuzdaki ilmiği daha fazla sıkıyorlar. Uzun ve ağır çalışma koşulları, hak gaspları, kayıt dışı çalıştırma ve esnek üretim ile patronlar keyfi ve kuralsız sömürünün her türlü yasal ve fiili olanaklarına kavuşmuş durumdadır. Bunun sonuçlarından biri de birçok işletmede Temmuz zamlarının kaldırılması üzerinden yaşanmaktadır. Önümüzdeki yıllarda artık işveren yasaların da desteği ile ücretlerimize isteğine göre zam yapacak.

Devlet verilerine bakıldığında dört kişilik bir ailenin aylık geçim masraflarına göre; **yoksulluk sınırı: 2.300 YTL, açlık sınırı: 775 YTL**. Buna karşılık **asgari ücret ise 456 YTL** olarak belirtilmiştir. Son dönemde ülke ekonomisinin iyiye gittiğini fakat biraz daha kemerlerimizi sıkmamız gerektiği yönünde açıklamalar yapılıyor. 2008 yılı başından itibaren özellikle ilk 6 ayı içerisinde **elektriğe %45, suya %21, ekmeğe%33,3, ulaşıma %33 zam** yapıldı. Değişen bu ekonomik koşullar karşısında ise **asgari ücrete %5 zam** yapıldı.

Özellikle son dört yıldır ücretlerde yaşanan düşüşün önüne geçmek ve bu gidişata son vermek istiyorsak, bizlere dayatılan bu zam furyasına ve alım gücümüzdeki gerilemeye karşı **"ücretlerimize ek zam istiyoruz!"** talebiyle patronların karşısına dikilmeliyiz. Nasıl ki artan maliyetler karşısında ürünlere ve hizmetlere anında zam yapılıyorsa, maddi yaşam koşullarımızın artan maliyetlerinin karşılanması noktasında da aynı "hassasiyetin" gösterilmesini talep etmeliyiz. Patronlar karşısında gücümüzü ancak birliğimizi sağladığımızda gösterebiliriz. O halde işyeri komitelerinde örgütlenmeliyiz. Mevcut asgari ücrete ikinci altı ay için belirlenen yüzde 5'lik zammın arttırılmasını, asgari ücretin dört kişilik aile üzerinden hesaplanmasını ve insanca yaşamaya yeten bir düzeye çıkarılmasını talep etmeliyiz.

Bugün bizleri bölebilmek, birlikte hareket etmemizi önlemek için her şeyi yapıyorlar. Ama tüm bu saldırılara karşı, yaşamı çekilmez yapan zamlara karşı insanca bir yaşama yetecek ücret için yan yana gelelim. İşyerlerinde bir araya gelerek işyeri komiteleri kuralım. Adana Sanayi İşçileri Derneği'nde (Sİ-DER) örgütlenelim. Biz birleşmezsek ekonomik krizin faturasını bize ödettirecekler. Biz birleşmezsek ücretlerimiz hep onların sözcüleri tarafından açlık sınırının altında belirlenecek. Bizim kendi gündemlerimizi belirleyip mücadele etmemiz lazım. Çünkü örgütlü işçi her şeydir, örgütsüz işçi hiçbir şey. Biz hiç olmayalım, geleceğimiz için, onurumuz için her şey olalım örgütlenelim, "Zamlar geri çekilsin insanca yaşam istiyoruz!" talebiyle saldırılara karşı koyalım.

Sefalet ücretine karşı mücadeleye!

Büyüyen sanayisiyle birlikte Adana patronlar için bir kâr cenneti halini alırken işçiler için tam bir sömürü cehennemine dönüşmüş durumda. Kuşkusuz bu sömürü çarkının en güçlü döndüğü ve işçilerin en çok ezildikleri yerlerin başında Organize Sanayi Bölgesi gelmektedir. OSB'deki her bir fabrika işçilerin emeğiyle, kanıyla, alınteriyle dönmekte ve patronların kasalarına kâr olup akmaktadır.

Bunun en somut yaşandığı yerlerden biri de OSB'de bulunan UR-SA Çuval fabrikasıdır. 1979 yılında kurulan ve tek bir çatı altında çok çeşitli sentetik ambalaj ürünleri ve dokuma kumaşları üreten fabrikada yaklaşık 180 işçi çalışıyor. UR-SA'da yaşanan sorunlar diğer işletmelerden farklı değil. Sigorta, ücret, iş güvenlik ve sağlıksız çalışma koşulları işçilerin karşı karşıya kaldıkları sorunlardan akla ilk gelenlerden. UR-SA patronu 27 yıldır bu sömürü çarkını böyle döndürmekte. Üstelik yıllar geçtikçe daha fazla kâr hırsı gözlerini bürümüş durumda. Öyle ki, geçmiş zam dönemlerinde zam oranını 1 YTL'ya kadar düşürmekte.

İş kazalarının sıklıkla yaşandığı işletmede iş güvenliği tedbirleri alınmıyor. Diğer taraftan iş kazası geçiren işçilerle neredeyse hiç ilgilenilmiyor ve işçiler kaderlerine terk ediliyorlar. Bir diğer önemli sorun ise, işçilerin birlikteliğine engel olmak amacıyla UR-SA patronunun devreye soktuğu taşeronlaştırma uygulamasıdır. Taşeron firmada şimdilik yaklaşık 30 işçi çalışmakta. Geri kalan 150 işçi UR-SA bünyesinde ve sözde kadrolu işçiler. Ancak işçilerin kadrolu olmaları sigorta konusunda sorun yaşamalarını engellemiyor. Öte yandan UR-SA patronu işçileri bölmek için farklı bölümlerde çalışan işçilerin arasında ayrım yaratarak ve çeşitli yalanlara başvurarak işçileri karşı karşıya getirmeye çalışıyor.

OSB patronları, UR-SA'da olduğu gibi diğer işletmelerde de sömürü çarkına her gün yenilerini ekleyerek devam etmekteler. Kurulduğu günden bu yana OSB patronlar için tam bir kâr merkezi, işçiler adına da tam bir sömürü cehennemi olmuştur. Çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilebilmesi için UR-SA işçileri aralarındaki güvensizlik duvarını yıkmalıdırlar. Bugün UR-SA'da emeğine, alınterine, onuruna sahip çıkmak yanıbaşındaki işçi arkadaşıyla yanyana olmaktan geçiyor. Hem UR-SA'da hem de OSB'de çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesi işçilerin birlik olmasından geçiyor.

Özbucak'ta işçiler alacakları için mahkemeye gidiyorlar

'90'lı yıllarda 600 civarında işçinin çalıştığı ve tekstilde Adana'nın önemli işletmeleri arasında olan Özbucak Tekstil'de özellikle son iki yıldır işçi kıyımı yaşanmakta. Fabrika daha önce Karabucak ailesinin elinde bulunuyordu. Özbucak, uzun yıllar Marx and Spencer gibi dünyaca ünlü markalara kumaş üretirken üretim ilişkilerinin bozulması ve artan maliyetler üzerine fabrika Nusret Balkaroğlu'na devredilmişti. Balkaroğlu Adana'nın özellikle otomotiv ticaretinin önde gelen isimlerinden biri.

Balkaroğlu, Özbucak Tekstil'i devralmasından sonra işletmenin koşullarının iyi olmamasının faturasını işçilere kesmeye çalışıyor. İlk olarak 600 civarında olan işçi sayısı bugün 250'ye düşmüş durumda. Son iki yıllık icraat içerisinde 6 aydır işçilerin ücretlerinin ödenmemesi de var. Özbucak işçisi 6 aydır maaşını alamıyor. Sindirme politikalarıyla işçilerin işten çıkması için elinden geleni yapan Özbucak patronu, gelecek için planlarını bir bir hayat geçiriyor.

İşçiler ve Özbucak'ta örgütlü bulunan TEKSİF Sendikası, bu süreçte ödenmeyen ücretlerini almak için iş yavaşlatma, servislere binmeme ve mesai saatleri dışında fabrikada bekleme gibi eylemler yaptı. İşçiler gelinen yerde sendika avukatının da yardımıyla yasal bir süreç başlatmış bulunuyorlar.

Sermayenin saldırıları durmak bilmiyor...

Kıdem tazminatının gaspedilmesine dur diyelim!

Patronların hizmetkarı AKP hükümet kısa bir süre önce emeklilik ve sağlık hakkımızı gaspetmişti. Kâr hırsları bitmeyen ve işçilerin en küçük sosyal haklarına dahi gözünü diken patronlar sınıfı şimdi de kıdem tazminatı yükünden kurtulmak istiyor. Onlar bizim haklarımızı yük olarak görüyorlar. Çünkü bizler onların gözünde insan değil birer makineyiz. Bu yüzden işçilik maliyetlerinin düşürülmesi yoluyla patronların servetlerine servet katmaları amaçlanıyor.

2004 yılında gündeme getirilen kıdem tazminatı yasa değişikliği şimdi tekrar gündemde. Her tam yıl için 30 günlük brüt ücretten 15 günlük brüt ücrete inecek olan kıdem tazminatı patronlar nasıl isterse öyle düzenlenecek. Biz işçilerin fondan yararlanması için ise 10 yıl çalışma şartı konulacak. Patronların fona ne kadar aktarım yapacağı ise meçhul. Aslında hiç de meçhul değil. Bugün onbinlerce işçi kardeşimizin sigorta hakkı çalınıyor, yüzbinlerce işçi kardeşimiz sefalet ücretiyle geçinmeye çalışıyor, milyonlarca işçi kardeşimizin sigorta primi gerçek ücret üzerinden yatırılmıyor. Bizlere açlık ve yoksulluk dayatanlar ise, her geçen gün yeni bir hakkımızı gaspetmek için yeni yasalar çıkartıyorlar.

Peki bu asalaklar, asgari ücreti açlık sınırının altında belirlenirken, en ucuz iş güvenliği önlemlerini almazken neden kendi yasalarını uygulamıyorlar. Neden onların yasaları hep sömürü düzenine hizmet ediyor. Çünkü bu sistem insanın insan tarafından sömürülmesine dayanmaktadır. Çünkü mevcut yasalar işçi ve emekçileri sömürmesine ve baskı altında tutmasına yaramaktadır.

Saldırı yasaları ortada. Patron uşağı hükümetin ve bu soyguncuların niyetleri de apaçık ortada. Şimdi yapılması gereken daha fazla yanyana gelmek ve militan bir karşı koyuş örgütlemektir. Aksi takdirde soyguncuların hız keseceği yok. İnsanca çalışma ve yaşam koşulları için taleplerimizi belirlemeli ve mücadele etmeliyiz. Esnekliğin ve kölece çalışma koşullarının dayatıldığı ve sosyal haklarımızın patronların isteklerine göre şekillendiği ya da tümden yok edildiği bir dönemden geçiyoruz. Bugün en acil görev örgütlü, militan bir işçi hareketi yaratmaktır. Bu da fabrikalarda, sanayi sitelerinde bir araya gelerek örgütlenmekten geçiyor. Sosyal haklarımız için, insanca yaşam için, onurumuz ve geleceğimiz için işyerlerimizde örgütlenelim. İşyeri komiteleri kuralım. Biz tabandan birliğimizi sağlarsak ne sömürücü patronlar ne onların uşağı hükümetler ne de işbirlikçi sendika bürokratları bu kadar rahat hareket edemezler.

Adana Sanayi İşçileri Derneği (Sİ-DER) bizler için önemli bir mevzidir. Şimdi bu mevziyi daha da güçlendirme zamanıdır. Örgütlü işçi her şeydir. Örgütlenelim, her şey olalım. Makine tezgâhlarında, fabrikalarda sömürü çarkları arasında ezilmeyelim.

Bir plastik işçisi

İş kazaları durmuyor, her üç saatte iki işçi ölüyor!

Türkiye iş kazaları konusunda Avrupa'da birinci...

Türkiye iş kazaları ve meslek hastalıkları konusunda Avrupa'da **birinci**, dünyada ise **üçüncü** sırada yer alıyor.

SSK verilerine göre Türkiye'de 2006'da 79 bin iş kazası meydana geldi. 1600 işçi, iş kazasında yaşamını yitirdi. 40 saatlik çalışma haftasına göre iki dakikada bir kazanın yaşandığı ülkede, her üç saatte bir de iki işçi kazaya kurban gidiyor.

Tüm gözlerin çevrili olduğu Tuzla Tersaneler Bölgesi'nde hafta başında üç işçinin kum torbası yerine konularak katledilmesi neredeyse toplumda bir infiale neden oldu. Ancak resmi verilere göre bile durum göründüğünden çok daha vahim bir boyutta. İstatistiklerin güncel olmadığı, kayıtdışının kayıtlı ekonominin iki katı olduğu ve dolayısıyla istatistiklerin gerçeğin ancak çok küçük bir bölümünü yansıttığı ülkede iş kazaları ve iş güvenliği de içler acısı bir durumda.

Sosyal Sigortalar Kurumu'nun (SSK) 2006 yılı istatistiklerine göre Türkiye'de 2006'da meydana gelen 79 bin 027 iş kazasında 1601 işçi yaşamını yitirdi. 2 bin 267 kişi sürekli iş göremez (sakat) durumuna düştü. 574 kişi meslek hastalığına yakalandı. İş kazaları sonucu toplam 1.895.235 gün geçici iş görmezlik oluştu ve çalışanlar 56 bin 225 günü hastanede geçirdi.

SSK'lı olmayan kayıtdışı çalışanların uğradıkları ve SSK'ya bildirilmeyen iş kazaları ve meslek hastalıkları da gözönüne alındığında gerçek tablonun SSK verilerinin çok çok üstünde olduğu görülüyor. Zira çalışanların sadece yüzde 35'i sosyal sigorta kapsamında yer alıyor.

TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nın hazırladığı **İş Sağlığı ve Güvenliği Oda Raporu**'na göre de en fazla kaza yaşanan sektör 10 bin 283 iş kazası ile toplam iş kazalarının yüzde 14'ünü oluşturan "metalden eşya imalatı".

İş kazasının en yüksek olduğu saat, çalışma diliminin ilk saatleri. İşbaşı yapıp ilk 1 ay içerisinde meydana gelen kazaların toplam kazaya oranı yüzde 9 olurken yeni işe giren her 100 kişiden yaklaşık 9'u iş kazasına maruz kalıyor.

SSK verilerine göre, 40 saatlik çalışma haftasına göre iki dakikada bir kazanın yaşandığı ülkede, her üç saatte bir de iki işçi kazaya kurban gidiyor.

Adana'da Bir Tesisatçı Elektrik Akımına Kapılıp Can Verdi...

Adana'nın Ceyhan İlçesi'ndeki bir inşaatın su tesisatını yapan Zülfi Aktaş (55), matkapla duvarı delmeye çalıştı. Matkabın aşınan elektrik kablosundan akıma kapılan Aktaş, arkadaşları tarafından fişin prizden çıkarılmasıyla kurtarıldı. Ancak evli ve 6 çocuk babası Aktaş, kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

Mersin-Tarsus'ta TEDAŞ İhmali: 1 İşçi Öldü

Mersin'in Tarsus ilçesinde yüksek gerilim hatlarının geçtiği direkte bakım çalışması yapan özel bir şirkete ait işçiler, TEDAŞ belirttiği saatten önce elektrik verince akıma kapıldı. İşçilerden 1'i öldü, 1'i ağır yaralandı. Kırklarsırtı Mahallesi'nde yeni döşenen elektrik hatlarının yapım işini üstlenen Işıllar Firması çalışanlarından Kenan Tok (27) ile Hasan Karataş (29) kablo bağlamak için yüksek gerilim hattının geçtiği direğe çıktı. İddiaya göre TEDAŞ görevlileri belirtilen saatten önce hatlara enerji verdi. Bu sırada direkte çalışan Tok ile Karataş yüksek gerilime kapıldı.

Yaklaşık 10 metre yükseklikteki elektrik direğinde asılı kalan iki işçi olay yerine gelen polis ekiplerinin TEDAŞ görevlilerini uyarması ve akımın kesilmesinden sonra indirilebildi. Ambulanslarla hastaneye götürülen işçilerden Tok hayatını kaybetti. Tarsus Devlet Hastanesi'nde ilk tedavisi yapıldıktan sonra Adana'daki Yüreğir Başkent Hastanesi'ne sevk edilen Karataş'ın ise hayati tehlikeyi atlatamadığı belirtildi. Olayla ilgili olarak soruşturma başlattı.

Tuzla'da toplu katliam...

İş cinayetlerinin hesabını işçiler soracak!

Tuzla tersaneler havzası ölüm saçmaya devam ediyor. Bugüne kadar onlarca işçinin ölümü ve yüzlerce işçinin de yaralanmasıyla sonuçlanan "kaza"lara sahne olan Tuzla tersaneleri bu kez de patronların gözlerinin dönmüşlüğünün sınırı olmadığını gösterdi.

Tuzla tersaneler bölgesinde son olarak tamiratta olan bir geminin filikasının test sırasında düşmesi sonucu 3 işçi öldü, 13 işçi de yaralandı. Yaralı işçiler Gemi İnşa Sanayicileri Birliği'nin (GİSBİR) hastanesine ve çevre hastanelere kaldırıldı.

Değerleri kum torbası kadar...

GİSAN Tersanesi'nde yaşanan toplu katliam, yeni yapılan ve tamiratta olan bir tankerin kurtarma filikasının içine doldurulan işçilerle beraber denize indirilmesi sırasında yaşandı. 16 işçinin bindiği kurtarma filikasının test edilmesi işlemi normal şartlar altında kum torbası vb. ağırlıklar konularak yapılması gerekirken filikanın içine tersane işçileri dolduruldu. 10 metre yükseklikteyken halatları kopan filika içindeki işçilerle beraber denize düştü.

20 dakika yaşam savaşı verdiler...

Filikanın ilk olarak test edildiği sırada yaşanan cinayette denize düşen işçiler 20-25 dakika boyunca denizde yaşam savaşı verdi. Yaralı olarak denizden çıkan işçileri ise olay anına tanık olan ve denize atlayan işçiler kurtardı.

Denize düşen işçilerden 3'ü boğularak can verdi. Meydana gelen iş cinayetinde yaralanan işçilerin isimleri ise şöyle: Tayfun Kemer, Arif Türker, Sefer Karaca, Sabri Çakır, Nüfer Koparman, Murat Özdemir, Ersin Kesik, Mercan Bereket, Efkan Ceyhan, Saadettin Topcin, Onur Daryol, Kaan Akyıldız...

Tuzla tersaneler cehennemi son olarak 30 Temmuz 2008 tarihinde İbrahim Çelik'in iş cinayetine kurban gitmesine tanıklık etmişti. Bugün yaşanan toplu katliamla beraber şimdiye kadar iş cinayetine kurban giden işçi sayısı 105'e yükseldi.

İş cinayetleri her yerde işçileri katletmeye devam ediyor...

Adapazarı'nda, 10 Ağustos günü doğalgaz bağlantı çalışmaları sırasında elektrik akımına kapılan kaynak işçisi kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. 31 yaşındaki Yusuf Babayiğit tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

* Diyarbakır'dan Adapazarı'na fındık toplamaya giderken Antep-Urfa otoyolunun Birecik gişeleri yakınında tarım işçilerini taşıyan minibüsün bariyerlere çarparak takla atması sonucu meydana gelen kazada 27 kişi yaralandı.

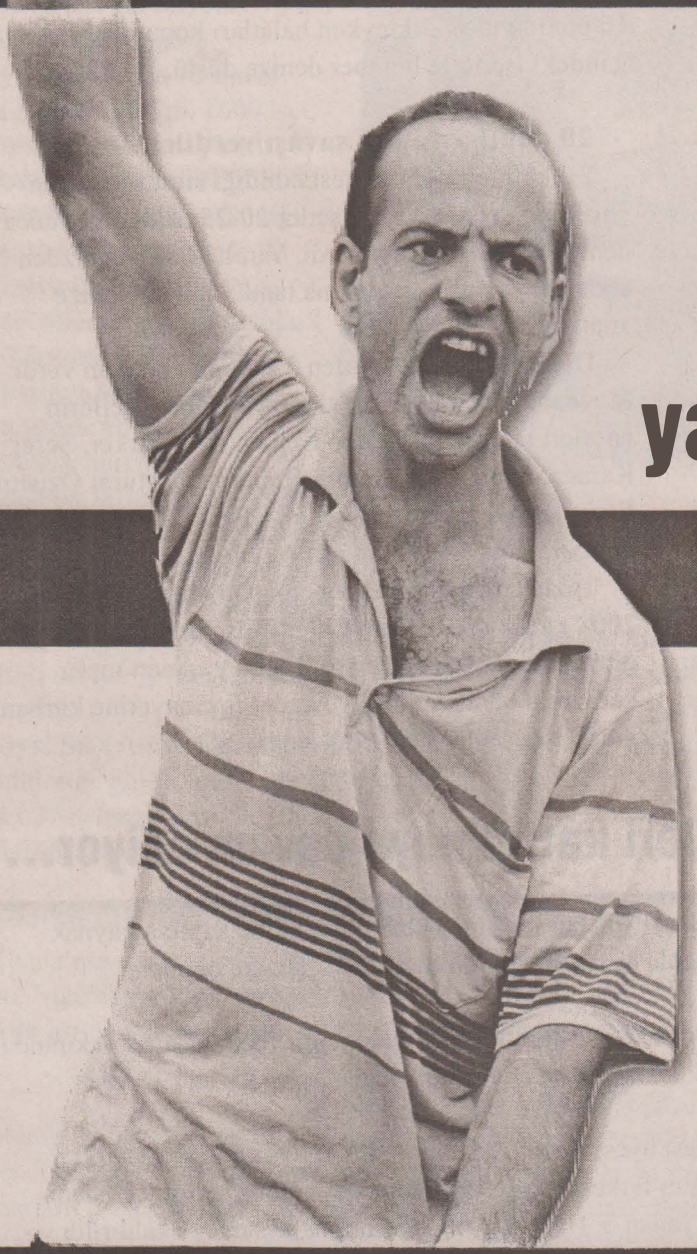
* Pendik İstanbul Tersanesi'nde T. Harb-İş Sendikası üyesi Yusuf Aksungur, 4 Ağustos günü saat 09.00 sularında bir geminin içinde küçük çaplı yangın çıktığını farketti. Ayağıyla yerdeki yangını söndürmek istedi. Elbiselerinin tutuşması sonucu vücudunun dörtte üçü yanan T. Harb-İş üyesi Aksungur, hastaneye kaldırıldı ve burada yaşamını yitirdi.

* Ambarlı liman işçilerine patron-taşeron saldırısı hız kazanırken Pendik Limanı'nda da bir liman işçisi gemiden yük boşaltımı sırasında yaşamını yitirdi. Yük boşaltımı sırasında bileği kesilerek damarları kopan Yaşar Recep Rumen, 5 Ağustos günü kaldırıldığı Pendik Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

* İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi'nin (İSKİ) Tuzla İleri Biyolojik Arıtma Tesisi'nde inşaat iskelesinin çökmesi sonucu iskeleden düşen 7 işçiden 4'ü yaralandı.

* Balıkesir'in Ayvalık İlçesi'ne bağlı Alibey (Cunda) Adası'ndaki Jale Tur Tersanesi'nde çalışan elektrik teknisyeni 25 yaşındaki Alper Alpdoğan, akıma kapılarak yaşamını yitirdi.

Etkinliğe çağrı!

Zamlar geri çekilsin, insanca bir yaşam istiyoruz!

Film gösterimi:

Karanlıkta uyananlar

Tarih: 31 Ağustos Pazar / Saat 19.30

Yer: Beşevler cd. Uçak Mh Muhtarlığı yanı

Adana Sanayi İşçileri Derneği

Tel: 429 51 82 - e-posta si-der@hotmail.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 339 * Fiyatı: 25 YKr * Ağustos 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92